

§ 2. Żwir i piasek, znajdujący się w gruntach o powierzchni 143353 m², wymienionych w § 1 pod I. a i II podlegają przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa w ilości, jaka zostanie wydobyta i wywieziona w ciągu trwania (§ 3) czasowego zajęcia gruntów.

§ 3. Termin czasowego przymusowego zajęcia ustala się na 3 lata, licząc od daty dokonania opisu.

§ 4. Wynagrodzenie za czasowe zajęcie gruntu będzie wypłacone zgodnie z art. 22 wspomnianego wyżej dekretu, zaś odszkodowanie za wybrany żwir i piasek wedle odpowiednich przepisów tegoż dekretu.

§ 5. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Ministrowi Komunikacji.

§ 6. Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

120.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lutego 1927 r.

o częściowej zmianie i uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 września 1925 r. w sprawie taryfy i organizacji sprzedaży tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych.

Na podstawie art. 13, 17 ust. 5 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zmienia się częściowo i uzupełnia rozporządzenie z dn. 18 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 699) jak następuje:

§ 1. Rabat handlowy dla domowych sprzedaży tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych, ustalony w § 7 wyżej wymienionego rozporządzenia w wysokości 2% ceny taryfowej, podwyższa się do 4 (czterech) procent.

§ 2. Domowe sprzedaże wyrobów tytoniowych (§ 6 rozp. Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 42, poz. 285), którym powierzono sprzedaż tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych, mają być w zasadzie przydzielane z poborem tych wyrobów bezpośrednio do państwowych magazynów wyrobów tytoniowych lub skarbowych zakładów sprzedaży wyrobów tytoniowych (sklepów monopolowych).

W miejscowościach, w których niema państwowego magazynu wyrobów tytoniowych lub skarbowego zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych (sklepu monopolowego), mogą władze skarbowe, celem ułatwienia poboru takim domowym sprzedawcom, przydzielać ich z poborem wyrobów specjalnych

i importowanych do najbliższego koncesjonowanego przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych taryfy ogólnej, któremu powierzono sprzedaż wyrobów specjalnych i importowanych.

O ile domową sprzedaż wyrobów specjalnych i importowanych przydzielono z poborem do przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, upoważnionego do sprzedaży jedynie wyrobów specjalnych a nie importowanych, wówczas ten domowy sprzedawca winien zaopatrywać się w wyroby importowane w najbliższym państwowym magazynie wyrobów tytoniowych lub skarbowym zakładzie sprzedaży wyrobów tytoniowych (sklepie monopolowym).

§ 3. Niestosowanie się koncesjonowanego przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych do zarządzeń władzy skarbowej, wydanych na podstawie § 2 niniejszego rozporządzenia, pociągnie za sobą, poza karą umowną, również i wypowiedzenie koncesji na sprzedaż specjalnych i importowanych wyrobów tytoniowych, po myśli § 3 rozporządzenia z dnia 18 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 699).

§ 4. Koncesjonowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, do których przydzielono z poborem wyrobów specjalnych i importowanych domowe sprzedaże tych wyrobów, winny prowadzić oddzielny zapisek kontowy wymienionych domowych sprzedawców.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

121.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lutego 1927 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1925 r. o ustaleniu rabatu handlowego dla sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409), zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy dla „domowych sprzedaży wyrobów tytoniowych”, objętych taryfą ogólnej sprzedaży, ustalony w § 1 punkt d rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1925 r. o ustaleniu rabatu handlowego dla sprzedawców wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. № 129, poz. 927) na 5% ceny taryfowej, podwyższa się do 8 (ośmiu) % ceny taryfowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*